

מ"ת 823/07/20 - דניאל מטאייב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 823-07-20 מדינת ישראל נ' מטאייב
תיק חיצוני: 320190/2020

מספר בקשה: 19

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה
מבקש דניאל מטאייב
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. המבקש נתון בתנאי מעצר בית הכוללים חלונות אוורור יומיים בני 5 שעות וזאת בגין כתב אישום המייחס לו עבירות של גידול סמים מסוכנים ואחזקה שלא לשימוש עצמי של כ-11 ק"ג סם מסוג קנביס. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 7.12.20 הורשע המבקש בעובדות כתב האישום על פי הודאתו והתיק קבוע ליום 3.6.21 לצורך קבלת תסקיר ושמיעת טיעונים לעונש.
2. כעת מונחת בפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש לאפשר לו לעבוד בבית עסק בשם "רוסמן לוגיסטיקה בע"מ". אציין כבר עתה כי המעביד לא התייצב בבית המשפט, אך הגיש אישור לפיו הוא מוכן להעסיק את המבקש בשעות ובימים שצוין וכן לפקח עליו ולדווח אם יעזוב את מקום העבודה. המעסיק צוין עוד שהוא מודע לעבירות בהן הורשע המבקש. ביחס לסיבה בגינה לא התייצב המעסיק טען הסנגור כי הוא אינו "מוכן להטריח עצמו להגיע לבית המשפט". נטען כי אין חובה לעשות כן הגם שזו פרקטיקה מקובלת ובנתוני מקרה זה ניתן לאפשר היציאה לעבודה גם ללא התייצבות המעסיק בבית המשפט.
3. המשיבה התנגדה לבקשה ועמדה על חקירת המעסיק. נטען כי מעסיק שאינו מוכן "להטריח" עצמו לבית המשפט, אפשר ולא יטריח עצמו גם לפקח ולדווח למשטרה על הפרה. כן הדגישה המשיבה את חשיבות ההתייצבות בבית המשפט, הן מבחינת הפגנת רצינות; הן מבחינת היכולת לברר את מהות הפיקוח ותנאיו; והן מבחינת האפשרות להסביר למעביד את הנדרש ממנו ואת תוצאתה של הפרה.
4. לאחר שמיעת הבקשה ביום 12.5.21 סברתי כי לאור טיב הפיקוח המוצע, ראוי לקבל התייחסות מטעם שירות המבחן בדבר השלב בו מצוי ההליך השיקומי. שירות המבחן הגיש תסקיר עדכון בו צוין כי המבקש החל את התכנית הטיפולית לעצורי מעצר בית ביום 5.4.21 והשתתף עד כה בחמישה מפגשים מתוך שישה. צוין כי מדובר בשלב ראשוני של הטיפול, אך המבקש מגלה עניין ומשתתף בשיחות וכי הוא הופנה לקצינת מבחן לצורך הכנת תסקיר לעונש.
5. בדיון הנוסף שב המבקש על בקשתו וטען כי לאור חלוף הזמן; קבלת האחריות; ההליך הטיפולי ויתר הנסיבות ראוי להקל בתנאים ולאפשר לו לעבוד וזאת אף אם המעסיק אינו מוכן להיחקר בבית המשפט. נטען כי מדובר

בעבודה המבוצעת במקום מוגדר, ללא יציאה וכי המבקש ימציא תלושי שכר בכל חודש ולכן ראוי להיעתר לבקשה. המשיבה שבה על התנגדותה והדגישה שוב את היתרונות הגלומים בהתייצבות המעסיק בבית המשפט לצורך גיבוש עמדה בדבר יכולתו לפקח.

6. נקודת המוצא היא כי התקיימו התנאים לבחון מחדש את עניינו של המבקש ואת ההצדקה שבתנאים בהם הוא נתון כיום. הסיבות לכך הן חלוף הזמן; התקדמות ההליך הטיפולי; והחלטת בית המשפט המחוזי מיום 8.3.21 לפיה "ככל שיימצא מעסיק ניתן יהיה לשקול תנאי הגבלת החירות מחדש". נקודת מוצא נוספת היא שעניינו של המבקש מצדיק הקלה בדמות מתן אפשרות לצאת ולעבוד. בתי המשפט קבעו לא אחת כי ניתן לאפשר למשוחרר לחלופת מעצר לעבוד באם אין בכך כדי לסכן את שלום הציבור ולפגוע באפקטיביות החלופה ובתכלית שעמדה בבסיסה. בכלל זה מביא בית המשפט בחשבון את ההכרה בחשיבותה של העבודה, הן בהיבט הכלכלי והן בהיבט השיקומי, לרבות ההיבט החינוכי-ערכי (בש"פ 2857/06 **אליהו ממן נ' מ"י** (11.4.2006)). כן, נקבע לא אחת כי "הבטלה אם כל חטאת, ואם אפשר כי אדם יעבוד כהלכה ויהא מוגבל בתנועותיו בשאר הזמן, ראוי לדעתי ככלל לבדוק זאת במקרים מתאימים ככל שאין סיכון לשלום הציבור" (בש"פ 4528/08 **וואתד נ' מדינת ישראל** (3.6.2008)). הקושי במעצר בית ברור וידוע והוא משלב הגבלה חמורה על החירות, בצד הגבלה על יכולתו של האדם להתפרנס. דברים אלו יפים במיוחד בתקופה בה אנו מצויים על רקע שיעורי האבטלה הגבוהים והקשיים שחווים כל תושבי המדינה. ואולם - וזה העיקר - "אין משמעות הדבר שאין ליתן את הדעת על רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם. שיקולים אלו עליהם להילקח בחשבון בעדיפות עליונה בכל החלטה על הקלת תנאי שחרור." (בש"פ 3460/10 **משה בצר נ' מדינת ישראל** (17.5.2010)).

7. לדידי, בחלוף כעשרה חודשים מאז הגשת כתב האישום; ובשים לב לעבר הנקי; להיעדר הפרות; להודאה בכתב האישום המבטאת קבלת אחריות; להתגייסות המבקש להליך הטיפולי (על אף שמדובר בשלב מוקדם יחסית), ניתן לומר שהמסוכנות פחתה באופן המצדיק מתן אפשרות לעבוד ובלבד, כאמור, שלא יהיה בכך לסכן את בטחון הציבור והכל על רקע המסוכנות המסוימת. מסקנה זו מתחדדת לאור כך שהמבקש מצוי זמן קצר לפני גזר דין ודומה שיש בכך כדי לשמש עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות.

8. משכך, נותר רק לדון בשאלה אם יש במקום העבודה המוצע להשיג את תכלית חלופת המעצר. כאמור, המעביד לא התייצב בבית המשפט, אלא המציא אישור בכתב בדבר מחויבותו להעסיק את המבקש ולדווח על הפרה. אין חולק בדבר המידע שניתן להפיק מהתייצבות המעסיק המוצע בבית המשפט ובכלל זה אופי העבודה; שעות העבודה; יכולתו של המפוקח לבוא במגע עם הציבור הרחב; שעות נוכחות המעסיק במקום זה; ויכולתו המעשית לפקח על המפוקח. כמו כן, הדבר מאפשר מן הסתם, לבית משפט להתרשם מאישיותו של המעסיק ולאור כך מיכולתו לשמש מפקח ראוי ומציב גבולות. מנגד, אינני סבור שבכל מקרה מתחייבת נוכחות המעסיק בבית המשפט על מנת לעמוד על רצינותו שכן זאת ניתן להשיג לא אחת באם יחתום על כתב ערבות הכולל את כל תנאי הפיקוח הנדרשים ממנו וחזקה עליו שלא יעשה כן אלא אם יבין את התנאים ותוצאות הפרתם.

9. על רקע זה בחנתי את הבקשה וסברתי כי ניתן להיעתר לה ובלבד שהמעסיק יחתום על כתב ערבות להבטחת קיום תנאי השחרור שנטל על עצמו. מדובר במקום עבודה מוגדר בו יכולה המשטרה לבקר ולבדוק את נוכחות המבקש (סעיף 48(ה) לחוק סדר הפלילי (סמכויות איכפה-מעצרים), תשנ"ו-1996; להלן - חוק המעצרים). גם שעות העבודה מוגדרות וברורות. המעביד, אשר פרטיו נבדקו על ידי המאשימה, התחייב לפקח על המבקש בכל שעות העבודה ולדווח על הפרה. דומה שלאור תמונת המסוכנות בעת הווה, די בכך. אכן, לרוב, נדרשת התייצבות

המעסיק המוצע בבית המשפט וככל שזה יסרב לעשות כן, אפשר שתדחה הבקשה מטעם זה בלבד. ואולם, הכל פונקציה של טיב הסיכון והשלב בו מצוי ההליך. בהינתן רמת הסיכון כיום, השלב בו מצוי ההליך ועמדת שירות המבחן בדבר ההקלה הראויה (עוד בתסקיר הקודם), סברתי שדי בכך על מנת לאפשר הקלה בדמות מתן היתר לצאת ולעבוד. ודוק: עדיין יידרש המעביד המוצע להתייבב במזכירות בית המשפט ולחתום על כתב ערובה ובעניין זה אין די בהצעת הסנגור לחתימה בפניו. בנושא זה קובע סעיף 49(א) לחוק המעצרים כי כתב ערובה "יחתם בפני שופט, רשם או מזכיר בית המשפט..." ובהתאם לפסיקה חתימה שלא בפני אחד מבעלי תפקידים אלו שוללת את תוקפו של כתב הערובה ואינה מאפשרת את חילוטו (בש"פ 653/98 **רינה גרבי נ' מדינת ישראל** (1.4.1998) קדמי, **סדר הדין בפלילים**, בעמ' 365). משכך, יידרש המעביד לחתום על כתב הערובה בפני מזכיר בית המשפט. כמו כן הסנגור יבהיר לו משמעות החתימה, מהות ההתחייבות שהוא נוטל על עצמו ותוצאות ההפרה.

10. סיכומי של דבר שאני מקבל הבקשה ומשנה את תנאי השחרור באופן הבא:

א. המבקש יהיה רשאי לצאת בימים א-ה בין השעות 06.30-17.30 (כולל זמני נסיעה) על מנת לעבוד בבית העסק בשם "**רוסמן לוגיסטיקה בע"מ**" ברחוב חלוצי התעשייה 48 חיפה (להלן - בית העסק).

ב. המבקש יגיע לבית העסק וישוב ממנו בליווי אחד המפקחים וישהה במקום לכל אורך שעות העבודה המותרות.

ג. מר **אלדד קסלסי ת.ז. 039953716** (להלן - המעסיק) מחויב לפקח על המבקש בכל שעות העבודה המותרות, להיות מודע לנוכחותו במקום ולדווח אם לא יגיע לעבודה בזמן; אם יגיע ללא ליווי; אם יעזוב את המקום טרם הזמן; או אם יעסוק בשעות העבודה בכל פעילות אסורה.

ד. המבקש ימציא למאשימה בכל 10 לחודש עותק מתלוש השכר של החודש הקודם.

ה. החלטה זו מבטלת החלטות קודמות בדבר מתן חלונות אוורור בימים אלו. ביחס לימים שישי ושבת אני מתיר חלונות אוורור בין השעות 10.00-13.00 בליווי.

ו. להבטחת קיום ההתחייבות שנטל על עצמו יחתום המעסיק - מר **אלדד קסלסי ת.ז. 039953716** על ערבות בסך ₪ 6,000 אשר מובהר שאפשר שתחולט באם יפר המעסיק את התחייבותו כאמור בכתב הערובה.

ז. המזכירות תציין את כל התנאים שפורטו בסעיף זה בתוך כתב הערובה עליו יחתום המעסיק, תוודא את פרטיו, תסביר לו את תנאי הערובה ותחתים אותו על כתב הערובה. לאחר החתימה, תיצור המזכירות משימת עיון ואורה על כניסת התנאים לתוקף. עד אז, לא תיכנס החלטה זו לתוקפה.

11. לאור כך שהחלטה זו ניתנת שלא במעמד הצדדים ועל מנת לאפשר למשיבה להשיג עליה אם תרצה, לא אורה על כניסת התנאים לתוקף (אף אם המעסיק יחתום) לפני יום 26.5.21.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"א, 23 מאי 2021, בהעדר הצדדים.